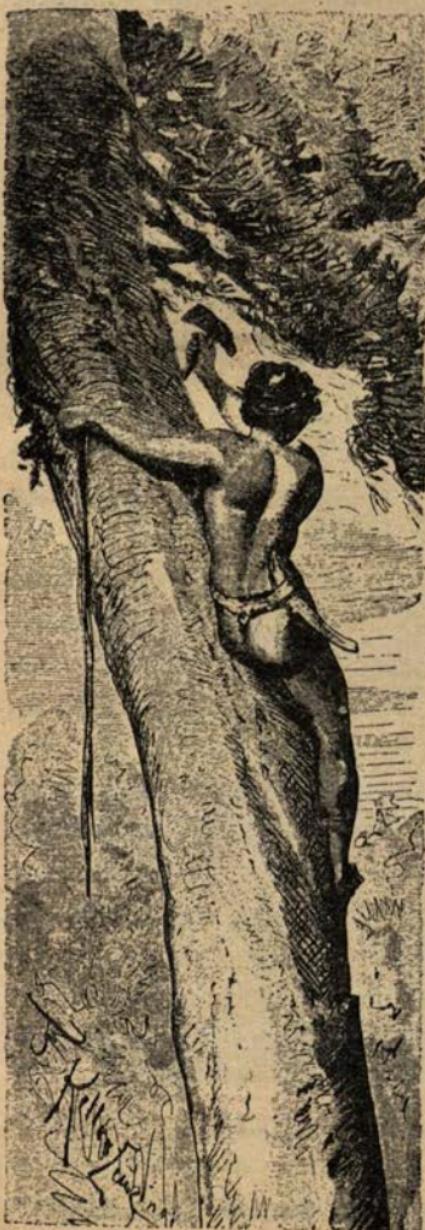

вено, съ подутини, но никой не обръщаше внимание на това, никой ме не жалъше. Всички знаеха, че никой не се е научилъ безъ

да е падалъ много пъти, затова когато се строполяхъ съ главата надолу, смѣха ми се и ме подиграваха.

Малко по малко азъ изучихъ всичко, което тръбаше да знае всъки отъ племето ни. Владѣяхъ добре оржието, безъ да се колебая, катерѣхъ се и на най-високите дървета, умѣяхъ да проследя и въ най-неблагоприятната мѣстностъ и човѣкъ и звѣрь. Скоро щѣхъ да постѫпя въ отряда на младите войници, когато изведнажъ се случи нѣщо, което измѣни съвсемъ живота ни.

Отъ много години бѣлитѣ не ни беспокояха въ нашата суха, безплодна земя. Ала пръсна се изведнажъ слухъ, че преселниците идватъ къмъ нашата страна. Намѣриха злато близо до мѣсто, дето живѣехме и

Катерене по каучуковите дървета.